

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.370 van 27 maart 2001
in de zaak A. 96.910/XII-2789.**

In zake : Danny FREDERIX,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. ROMAIN,
kantoor houdende te TONGEREN,
18de Oogstwal 37/1

tegen :

Scholengroep 13 - Zuid-Limburg,
gevestigd te LANAKEN,
Koning Albertlaan 58.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Danny FREDERIX op 27 oktober 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing, hem meegedeeld door de directeur van de basisschool van het Gemeenschapsonderwijs Martinus Bilzen (Scholengroep 13 Zuid-Limburg), houdende niet heraanstelling van verzoeker als tijdelijke leerkracht lager onderwijs in de basisschool van het Gemeenschapsonderwijs Martinus Bilzen (Scholengroep 13 Zuid-Limburg);

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ROMAIN, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker sedert 1 oktober 1991 aangesteld is als onderwijzer aan de basisschool van het Gemeenschapsonderwijs Martinus te Bilzen, sedert het schooljaar 1995-1996 met een voltijdse leeropdracht in het vijfde leerjaar; dat de directeur van deze basisschool met een 28 augustus 2000 gedateerd schrijven de bestreden beslissing als volgt meedeelt aan verzoeker :

"Geachte,

Op 29 augustus 2000 werd ik als directeur BaO Martinusschool Bilzen in kennis gesteld van de evaluatie 'onvoldoende' door de 2de evaluator, de heer J. Hendrickx (evaluator aangesteld door de raad van bestuur SG13). (...)

Op basis van de toepassing art 23 § 2 van het DRP van het Gemeenschapsonderwijs wordt u niet heraangesteld als tijdelijke leerkracht Lager onderwijs in BSGO Martinus Bilzen, een instelling, die ressorteert onder Scholengroep 13 Zuid Limburg.

Deze nietheraanstelling wordt als volgt gemotiveerd :

1. Bevestiging van de onvoldoende door de 2de evaluator.

2. Het bezoeken van ouders van leerlingen (vlak voor de hoorzitting), zowel huidige als ex leerlingen. Het vertellen van roddels (gebaseerd op subjectieve gegevens) over personeel en de instelling G.O., waardoor deze onherroepelijke schade heeft opgelopen.

Hierdoor heeft u zich niet gedragen volgens de plichtenleer van het G.O., dat zegt in art 6 en 8 : 'Een personeelslid dient het belang van het Gemeenschapsonderwijs te behartigen (art 6) en dat U als personeelslid alles moet vermijden dat het vertrouwen van het publiek kan schaden (art 8).'

De ervaringen uit het verleden dienen u niet te ontmoedigen, maar u te bezinnen om met hernieuwde moed uw taak als onderwijzer op te nemen en u te hoeden voor herhaling van de aanpak uit het verleden, waardoor u de beoordeling onvoldoende kreeg.

Wij wensen u in een andere school een positieve en zinvolle toekomst";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker het volgende argumenteert :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden intrekkingbeslissing van verwerende partij berokkent verzoeker onbetwistbaar een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel, daar verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zonder werk is en op een werkloosheidsuitkering beroep moet doen sedert 01.09.2000, terwijl hij het recht had om vanaf die datum opnieuw aangesteld te worden als onderwijzer in de basisschool van Bilzen.

Verzoeker is in de onmogelijkheid gesteld de functie waarop hij wettelijk en statutair recht heeft vanaf 01.09.2000 verder uit te oefenen en wordt door de thans bestreden beslissing van directie van de school van 28.08.2000 in al zijn rechten aangetast.

Erger nog, dit alles heeft als bijkomend dramatisch gevolg dat hij zijn rechten verliest in de

categorie super-tijdelijke conform artikel 90 § 1 van het Decreet Rechtspositie van 27.03.1991.

Dat het ten onrechte niet-heraanstellen van verzoeker op grond van beweerde, doch niet-bestaande en geenszins bewezen klachten van ouders of pedagogisch-didactische onvolkomenheden, die niet zijn aangetoond en waarover nog een procedure voor de Raad van Beroep hangende is, harder aankomen dan wanneer hij zich alleen diende te beklagen over een procedurefout.

Dat de omvang van het morele nadeel van verzoeker groot is en ingeschat dient te worden in functie van de graad van immoraliteit waarvan de aangeklaagde onwettige beslissing getuigt, zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat.

Dat verwerende partij immers deze beslissing genomen heeft met miskenning van de rechten van verzoeker, daar zij genomen werd in strijd met de decretale bepalingen van de terzake toepasselijke wetgeving en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur";

Overwegende dat het verlies van een preciaire, want tijdelijke aanstelling, hoe lang die ook heeft geduurd, op zich genomen niet als een ernstig nadeel kan worden beschouwd, aangezien men wat precair is niet met zekerheid kan behouden; dat verzoeker, die in dienst is bij het gemeenschapsonderwijs sedert 1 oktober 1991, geen "supertijdelijke" kan zijn als bedoeld in artikel 90, § 1, van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991; dat verzoeker ter terechtzitting verduidelijkt dat hij als zogenaamd "prioritair tijdelijke" dan toch voldoet aan de voorrangsregeling bedoeld in artikel 21, § 1, 1°, van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker het nadeel door eigen toedoen in stand hield; dat de verwerende partij onder meer verwijst naar de in het administratief dossier neergelegde brief die de algemeen directeur van de scholengroep 13 bij aange-tekend schrijven aan verzoeker heeft gestuurd en waaruit blijkt dat de raad van bestuur van de scholengroep verzoeker per aangetekende brief had uitgenodigd voor

een gesprek op woensdag 30 augustus 2000 "(t)eneinde (hem) een nieuwe kans te bieden in een andere school", dat verzoeker niet inging op deze uitnodiging en dat "(o)ndanks dit alles (...) de directeur van een basisschool uit onze schoolgroep, waar een vacature in te vullen was voor een fulltime leerkracht 5de leerjaar (...) werd) verzocht om (verzoeker) te contacteren en (hem) deze betrekking aan te bieden", dat de betrokken directeur contact opnam met verzoeker op 31 augustus 2000 en dat verzoeker op deze aanbieding niet wenste in te gaan;

Overwegende dat de verwerende partij onmiddellijk volgend op de bestreden beslissing aan verzoeker een gelijkwaardige betrekking als voltijds leerkracht heeft aangeboden in hetzelfde leerjaar waarin hij reeds enige jaren les gaf aan een andere school van de scholengroep; dat verzoeker het nadeel verbindt aan het werkeloos worden en aan het miskennen van de stabiliteit die hij van een prioritaire aanstelling geniet; dat het volstond de door de verwerende partij aangeboden betrekking in dezelfde scholengroep aan te nemen om in het onderwijs in eenzelfde betrekking tewerkgesteld te blijven en zelfs, minstens gedeeltelijk, de prioriteitsrechten bedoeld in artikel 21, § 1, van het rechtspositiedecreet te behouden; dat verzoeker in die omstandigheden door zijn vrijwillig aangenomen houding niet staande kan houden dat het nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig maart 2001, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. VAN HAEGENDOREN.